

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL GALAȚI  
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI  
**ÎNCHIEIERE**

Ședința publică de la 8 septembrie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE – D.P. judecător

JUDECĂTOR – L. H.

GREFIER – C. S.

Ministerul Public a fost reprezentat de  
PROCUROR- M.B. Procuror Șef Secție Judiciară  
din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați

La ordine fiind soluționarea apelului formulat de inculpatul L.D., , împotriva sentinței penale nr. 1684/22.07.2014 a Judecătoriei Galați , pronunțată în dosarul nr. 10204/233/2014.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru apelantul inculpat L.D. asistat de avocat ales A.-M. L., în baza împuternicirii avocațiale, pe care a depus-o la dosar.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că apelul de față se află la primul termen de judecată, după care:

Nemaifiind cereri de formulat, Curtea constată apelul în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri:

Reprezentantul Parchetului arată că, verificând practica Judecătoriei Galați în legătură cu modalitatea în care se procedează cu privire la admiterea sau respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției în procedura prevăzută cu reținerea sau nu a prevederile art. 396 al 10 Cod procedură penală, a constatat că aceasta este neunitară, motiv pentru care, în temeiul art. 475 Cod procedură penală propune instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, având vedere că într-adevăr , legat de aspectul invocat în cauză și față de motivele de apel care au fost promovate de către inculpatul L.D. , practica este neunitară întrucât, pe de o parte, unele instanțe au apreciat că acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat în modalitatea în care s-a procedat în prezenta cauză, cu aplicarea art. 396 alin.10 Cod procedură penală , iar pe de altă parte sunt instanțe care au apreciat că prin abrogarea prevederilor art. 480 alin. 3, legiuitorul a înțeles că nici procurorul și nici instanța să nu mai poată acorda acest beneficiul al deducerii limitelor de pedeapsă, respingând astfel acordul de recunoaștere a vinovăției.

Consideră că practica este neunitară și că, în aceste condiții sunt întrunite prevederile art. 475 pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept, apreciind că o altă soluție față de aceea de aplicare a art. 396 al.10 contravine în mod evident tezelor prealabile ale Codului de procedură penală, care statuează că acest acord are ca scop soluționarea cauzei într-un

termen optim și previzibil și care prezintă de fapt o formă abreviată a judecății pentru anumite infracțiuni și astfel, evident norma devine neclară și imprevizibilă, cu consecințe și din perspectiva constituționalității.

Solicită admiterea propunerii și suspendarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, având în vedere prevederile art. 407 alin.3 Cod procedură penală.

În sprijinul celor arătate depune la dosar practică judiciară, respectiv copiile sentințelor penale nr. 1526/3 iulie 2014, pronunțată în dosarul nr. 8957/233/2014 a Judecătoriei Galați, nr. 1100/15.05.2014 pronunțată în dosarul nr. 6638/233/2014 a Judecătoriei Galați și nr. 1297/5 iunie 2014, pronunțată în dosarul nr. 7711/233/2014 a Judecătoriei Galați.

Apărătorul apelantului inculpat nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală și solicită suspendarea soluționării judecării cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

## CURTEA

Asupra procesului penal de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 10204/233/2014, inculpatul L. D. a formulat apel împotriva sentinței penale nr. 1684/22.07.2014 a Judecătoriei Galați, pronunțată în dosarul nr. 10204/233/2014.

Prin sentința penală nr. 1684/22.07.2014 a Judecătoriei Galați, pronunțată în dosarul nr. 10204/233/2014 s-a dispus în baza art. 485 alin.1 litera b) din Noul Cod de procedură penală respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 02 iunie 2014 în dosarul penal nr. 5211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați între procuror și inculpatul L. D.

S-a dispus trimiterea către procuror a dosarului penal nr. 5211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați în vederea continuării urmăririi penale.

În temeiul art. 272 Cod de procedură penală, onorariul apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 200 lei, s-a dispus a fi avansat din fondul Ministerului Justiției, către Baroul de Avocați Galați (avocat A-M L.).

Pentru a dispune astfel, instanța de fond, Judecătoria Galați, a avut în vedere că la data de 04.06.2014 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei Galați sub nr. 10204/233/2014 acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați cu inculpatul L.D. cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, faptă prevăzută de art. 342 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, obiect al cauzei penale nr. 5211/P/2013.

În sarcina inculpatului L.D. s-a reținut că în perioada 01.03.2007-24.06.2013 a deținut arma cu aer comprimat marca G., fără a avea autorizația prevăzută de lege.

Totodată s-a precizat că situația de fapt anterior expusă a fost stabilită în urma analizei coroborate a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, respectiv: proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, rapoarte de constatare tehnico-științifică balistică, proces verbal de verificare în R.N.A.I, declarații martor, precum și declarațiile inculpatului.

Coroborarea mijloacelor de probă citate au demonstrat vinovăția certă a inculpatului L. D., în forma reținută în cuprinsul actelor de urmărire penală efectuate în cauză.

Fiind ascultat în cursul urmăririi penale, inculpatul a declarat că recunoaște comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa precum și încadrarea juridică a acesteia.

Totodată, inculpatul a declarat că este de acord cu soluția propusă de procuror cu privire la felul pedepsei, cuantumul și forma de executare.

S-a menționat că prin raportare la limitele de pedeapsă pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, respectiv de la 3 luni la 1 an sau amendă, poziția de recunoaștere a acestuia, precum și dispozițiile privind reducerea amenzii cu  $\frac{1}{4}$  în cazul recunoașterii vinovăției, pedeapsa propusă inculpatului va fi de 90 zile amendă, suma corespunzătoare fiecărei zile de amendă este de 10 lei. Modalitatea de executare propusă va fi cea a executării efective.

A fost înaintat instanței dosarul de urmărire penală nr. 5211/P/2014.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției înaintat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați s-au constatat următoarele:

În fapt, în perioada 01.03.2007-24.06.2013 inculpatul L.D. a deținut arma cu aer comprimat marca G. fără a avea autorizația prevăzută de lege.

Secția 2 Poliție Rurală S. a fost sesizată prin procesul-verbal din data de 24.06.2013, cu privire la faptul că L. D. deține, fără drept, la domiciliu, o armă neletală cu aer comprimat, din categoria celor supuse autorizării.

În cuprinsul actului de sesizare se arată că la data de 24.06.2014 în urma unor informații primite, organele de poliție din cadrul Secției 2 Poliție Rurală s-au deplasat la locuința numitului L.D. și i-au solicitat să predea arma pe care o deținea și pentru care nu avea permis de armă. Aceasta s-a conformat și a adus din locuință o pușcă cu aer comprimat marca G.2000, însă înainte de a o preda, a izbit-o de mai multe ori de alea pietonală din fața locuinței sale, distrugând-o.

Din probele administrate a rezultat că inculpatul și-a achiziționat în mod legal în condițiile Legii nr. 17/1996, arma cu aer comprimat marca G.2000, cal. 4,5 mm, în anul 1998 de la un magazin specializat.

Potrivit dispozițiilor art. 139 alin. 4 din Legea nr. 294/2004 în vigoare de la 01.03.2005 persoanele fizice și juridice care dețin arme, au obligația ca în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să se prezinte la organele de poliție în a căror rază de competență își au domiciliul, reședința sau sediu, în vederea verificării îndeplinirii condițiilor necesare pentru deținerea, portul și folosirea armei respective, precum și pentru eliberarea documentelor corespunzătoare în condițiile prezentei legi,

Astfel, în perioada 01.03.2005-01.03.2007 inculpatul avea obligația să se prezinte la organul de poliție specializat în vederea luării în evidență a posesorului și armei pentru eliberarea certificatului de deținător, conform dispozițiilor art. 48 din HG nr. 130/2005, obligație pe care acesta nu a îndeplinit-o.

În atare condiții începând cu data de 01.03.2007 deținerea armei de către inculpat a devenit una fără drept.

Cu ocazia audierilor, inculpatul L. D. a declarat că a achiziționat arma doar în baza cărții de identitate, iar ulterior nu s-a prezenta la IPJ G. – S.A.E.S.P. în vederea înregistrării și autorizării armei întrucât a pierdut actele de proveniență. Aceasta arată că

arma a fost în stare de funcționare până la data de 24.06.2013, când într-un moment de nervozitate a izbit arma de pământ, distrugând-o.

Din verificările efectuate a rezultat că inculpatul nu este deținătorul legal al vreunei arme.

La solicitarea expertizării armei de către organele de poliție din cadrul S.A.E.S.P. a comunicat faptul că părțile componente ale armei sunt cele ale unei de tir cu aer comprimat marca G., iar arma nu este în stare de funcționare.

Procedându-se la verificarea anexei din Legea nr. 295/2004 ce stabilește categoriile de arme, s-a constatat că arma mai sus menționată face parte din categoria C, respectiv cea a armelor neletale supuse autorizării.

Inculpatul a recunoscut și regretat fapta comisă.

La termenul de judecată din 08.07.2014 prezenți în fața instanței de judecată în prezența apărătorului ales, inculpatul a declarat că recunoaște săvârșirea faptei.

Instanța a constatat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 480 - 482 Cod procedură penală, în sensul că acordul de vinovăție încheiat în cauză include în mod nelegal cauza de reducere a pedepsei prevăzută de art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, stabilind o pedeapsă sub limitele legale stabilite de Cod penal.

Față de aceste considerente, în baza art. 485 alin 1 lit. b Cod procedură penală instanța a respins acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 02.06.2014 în dosarul penal nr. 5211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați și a trimis dosarul procurorului în vederea continuării urmăririi penale.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală s-a dispus ca, cheltuielile judiciare avansate de stat să rămână în sarcina statului.

Împotriva sentinței penale nr. 1684/22.07.2014 a Judecătoriei Galați a formulat apel inculpatul L. D., prin apărător ales, criticând soluția instanței de apel pentru netemeinicie.

A solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale aplicate și în rejudecare admiterea de către Curte a acordului de vinovăție.

La termenul din 8.09.2014 reprezentantul Ministerului Public a solicitat, în temeiul art. 475 Cod procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept, respectiv pentru a stabili dacă în cursul urmăririi penale, în procedura acordului de vinovăție, procurorul poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului disp. art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, cu consecința diminuării corespunzătoare a limitelor de pedeapsă aplicabile pentru infracțiunea săvârșită.

Reprezentantul Ministerului Public a depus practică judiciară ( sentințele penale nr. 1526/3 iulie 2014, pronunțată în dosarul nr. 8957/233/2014 a Judecătoriei Galați, nr. 1100/15.05.2014 pronunțată în dosarul nr. 6638/233/2014 a Judecătoriei Galați și nr. 1297/5 iunie 2014, pronunțată în dosarul nr. 7711/233/2014 a Judecătoriei Galați) din care rezultă că alte complete de la aceeași instanță au admis acordurile de vinovăție în situația în care procurorul, a reținut în încadrarea juridică dată faptei și dispozițiile art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, rezultând astfel că ne aflăm în prezenta unei practici neunitare.

Alte complete ale aceleiași instanțe ( Judecătoria Galați) s-au pronunțat în sensul respingerii acordului de vinovăție ( sentința penală nr. 1656/21.07.2014 – dosar nr. 11734/233/2014 și sentința penală nr. 1657/21.07.2014 – dosar nr. 10557/233/2014).

Reprezentantul Ministerului Public a exprimat opinia potrivit căreia procurorul, în faza urmăririi penale, în procedura acordului de vinovăție, poate reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului dispozițiile art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă aplicabile.

Inculpatul, prin apărător ales, a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și a achiesat la punctul de vedere exprimat de reprezentantul Ministerului Public.

A solicitat suspendarea judecării apelului, până la dezlegarea chestiunii de drept invocate.

Față de problema de drept invocată de reprezentantul Ministerului Public, nici prezentul complet de judecată nu are un punct de vedere comun.

Unul dintre membrii completului consideră că procurorul, în faza de urmărire penală în procedura acordului de vinovăție nu poate reține în încadrarea juridică disp. art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

Argumentele sale sunt următoarele:

a) Art. 3 Cod procedură penală-separația funcțiilor judiciare, care prevede separația funcțiilor judiciare, din coroborarea alin.3 și 7 Cod procedură penală rezultând că numai judecătorul este cel care are căderea legală de a aplica o pedeapsă între limitele prevăzute de lege.

În cazul de față, din modul în care s-a comportat procurorul în faza de urmărire penală, rezultă că acesta este un veritabil judecător, în prima fază alegând dintre două pedepse principale alternative prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită ( 3 luni – 1 an sau amendă) amenda penală ca sancțiune principală, stabilind cuantumul zilelor amendă și suma de plată pentru fiecare zi amendă și făcând aplicația art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, numărul de zile amendă fiind redus cu o pătrime.

b) Dispozițiile art. 396 alin. 10 Cod procedură penală fac parte din Capitolul II, intitulat „Judecata în primă instanță” rezultând în mod evident că ele nu pot fi aplicate decât de instanța de judecată și nu de către procuror în faza de urmărire penală.

c) Pornind de la principiul că normele de procedură penală sunt de strictă interpretare și aplicare, se constată că în disp.art. 480 alin.1 Cod procedură penală legiuitorul a prevăzut că procedura acordului de recunoaștere a vinovăției se poate aplica doar dacă legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani.

Potrivit art. 187 Cod penal „prin pedeapsa prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută de textul de lege , are incriminează fapta săvârșită în formă consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei”.

Rezultă deci că voința legiuitorului a fost aceea că procedura acordului de vinovăție să se aplice în cazul unor infracțiuni cu un grad de pericol social redus, ilustrat prin cuantumul redus al pedepsei aplicabile.

A permite procurorului, ca în cadrul procedurii acordului de vinovăție să rețină în încadrarea juridică dată faptei și disp. art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, cu consecințe directe asupra limitelor de pedeapsă aplicabile, înseamnă a extinde voința legiuitorului dincolo de scopul ei, permițând includerea în categoria infracțiunilor pentru care se poate aplica procedura acordului de vinovăție, a infracțiunilor cu un grad de pericol mediu, dar care prin reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă (aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală) se situează la limita de 7 ani închisoare prev. de art. 480 alin.1 Cod procedură penală.

d) Argumentele de istoric al textului inițial, la adoptarea Legii 135/01.07.2010, modificată prin Legea nr. 63/2012, dispozițiile art. 480 Cod procedură penală includeau și alineatul 3, potrivit căruia „inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii”.

Alin.3 al art. 480 Cod procedură penală, a fost însă abrogat începând cu 30.12.2013 (anterior intrării în vigoare a Codului de procedură penală) prin O.U.G. nr. 116/2013 și Legea nr. 255/2013.

Rezultă deci în mod clar voința legiuitorului, că în procedura acordului de vinovăție, inculpatul să nu poată beneficia și de prevederile art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

e) Potrivit art. 479 Cod procedură penală acordul de nerecunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice...!”.

Prin aplicarea prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, de către procuror, în încadrarea juridică dată faptei, în procedura acordului de vinovăție, s-ar da o dublă valență juridică unei singure situații de fapt, respectiv atitudinii sincere de recunoaștere a faptei și vinovăției, aspect care nu poate fi admis, astfel după cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizii de speță, în cazul aplicării, (anterior intrării în vigoare a actualului Cod penal și Cod de procedură penală) concomitente a dispozițiilor art. 320 indice 1 alin.7 vechiul Cod de procedură penală și art. 74 alin.1 lit. c vechiul Cod penal.

Celălalt membru al completului de judecată consideră că scopul adoptării actualelor Coduri de procedură penală și penal a fost acela de a accelera procedura de urmărire și de judecată și de a degreva instanțele de judecată.

A permite procurorului, ca în procedura de recunoaștere a acordului de vinovăție, să facă aplicarea prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală ar conduce la o lărgire a categoriilor infracțiunilor pentru care se poate face aplicarea procedurii acordului de vinovăție încă din faza de urmărire penală, o accelerare a procedurilor și o degrevare a instanțelor, mai ales cu cât, potrivit art. 484 alin.2 Cod procedură penală, procedura în fața instanțelor este necontradictorie.

În opinia sa, judecătorul nu este chemat decât să verifice condițiile de formă ale acordului de vinovăție și dacă pedeapsa propusă a fi aplicată se situează în limitele legale.

De asemenea, celălalt judecător apreciază, pornind de la principiul echitabilității procedurilor, că ar fi injust ca procurorul, în procedura acordului de vinovăție să nu poată face aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, deoarece în această situație inculpatul ar renunța la procedura acordului de vinovăție și ar solicita trimiterea în judecată, iar în fața instanței de judecată ar solicita aplicarea prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

Ar rezulta un timp mai îndelungat al procedurilor și cheltuieli judiciare suplimentare.

Din verificările efectuate, prezenta chestiune de drept nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii sau al vreunei întrebări preliminare, adresată de o altă instanță de judecată Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Dezlegarea prezentei chestiuni de drept are relevanță asupra admiterii sau respingerii apelului formulat de inculpat.

Față de cele expuse, în baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, Curtea va sesiza Înalta Curte de casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea chestiune de drept:

„Poate procurorul în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină în încadrarea juridică data faptei inculpatului și disp. art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru săvârșirea infracțiunii săvârșită?”

În temeiul art. 476 alin.2 Cod procedură penală, Curtea va suspenda judecarea apelului până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
D I S P U N E:

În baza art. 475 și urm. din NCPP sesizează ÎCCJ - secția Penală –Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegarea de principiu a chestiunii de drept menționate în considerentele încheierii.

În temeiul art. 476 alin.2 NCPP suspendă judecarea cauzei având ca obiect apelul formulat de inculpatul **L. D.**, împotriva sentinței penale nr. 1684/22.07.2014 a Judecătoriei Galați , pronunțată în dosarul nr. 10204/233/2014 având ca obiect respingerea acordului de vinovăție încheiat între Procuror și inculpat în dosarul nr. 5211/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați , până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru rezolvarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, azi, 8 septembrie 2014.

Președinte,  
judecător – D.P.

Judecător,  
L. H.

Grefier,  
C. S.

Red. L.H. - 10 septembrie 2014

Tehnored. -C.S.-12 septembrie 2014